

[Forsvarsministeren]

de samme muligheder for at gå op ad stigen som dem, der kommer ind med en fin eksamen af en eller anden slags. Det er meget firkantet sagt, men det er det, vi har prøvet på at tage hensyn til i forbindelse med personelloven.

Hr. Palle Simonsen berørte udvalgets nedsettelse. Det, man er stødt på gentagne gange, er disse ting, jeg har nævnt her, nemlig at de, der ikke havde nogen uddannelse og ikke regnede med og ikke havde muligheder for at få den, inden de kom ind i forsvaret, ikke havde de samme muligheder som dem, der kom ind med en uddannelse af en eller anden art. Det er det, der er problematikken, og det er det, som gør, at jeg mener, det er rigtigt, at vi også i forhold til det, der sker i samfundet i øvrigt, prøver på at tilrettelægge vores uddannelsesforløb i forsvaret på den mest hensigtsmæssige måde. At vi samtidig regner med at kunne spare på en lang række områder, er en anden side af sagen, og det kan vi naturligvis vende tilbage til, som nogle har bedt om det, i udvalget.

Hr. Arne Christiansen var inde på tiger-springet i dansk forsvarspolitik. Det er rigtigt, at det er en bemyndigelseslov i meget større udstrækning, end vi tidligere har kendt det, men både 1973-loven og 1977-loven var jo også bemyndigelseslove, idet der faktisk kun står hovedmålsætningerne med hensyn til, hvad der skal være materielt, men ikke alt det andet med, hvor meget personel og hvor meget ammunition og hvor meget ditten og datten der skal være. Så det er egentlig også i nogen grad bemyndigelseslove, vi har haft tidligere. Det er rigtigt, som det er sagt, at dette er en udbygget bemyndigelseslov, men vi lægger så ganske afgjort megen vægt på, det har optaget mig meget, hvordan vi, skal vi sige skaber en dialog mellem folketetinget, jeg vil her sige forsvarsudvalget, og ministeren på dette område, at vi derigennem muliggør det, man har i alle andre lande, nemlig en stadig debat om forsvaret og forsvarssituationens udvikling.

Det er på denne baggrund, jeg mener, at det er rigtigt at lægge op til, at man f. eks. en gang om året havde en slags statusrapport fra forsvarsministeriet, herunder forsvarskommandoen, som et baggrundspapir for en drøftelse af det, der er sket, men også en fremskrivning til det næste år og de efterfølgende BO-år, således at vi derigennem kunne

vurdere, hvad vi står over for, set i relation til det, man med et smukt ord kalder »trusselsituationen«, og det, der måtte ligge i hele den politiske og udenrigspolitiske udvikling på det område. På denne måde havde man hele tiden en dialog i gang på det generelle sikkerhedspolitiske område og også på det rent praktiske område i forbindelse med forsvarrets udvikling, en debat, som helt naturligt må foregå i forsvarsudvalget.

Hele dette princip har som sagt optaget mig meget, og jeg håber på, det kan lykkes os, og også lykkes mig i forsvarsudvalget, at skabe forståelse for dette princip, som efter min opfattelse vil være bedre end det, vi har kendt tidligere.

Jeg skal ikke gå ind på hele den almindelige politiske drøftelse, dels i relation til den generelle sikkerhedspolitik, vi fører, dels i relation til den, hr. Gert Petersen står for, men jeg vil godt sige til hr. Gert Petersen, at han ved jo udmærket godt, at uanset om hr. Reagan spiller med musklerne, eller hvad der i øvrigt sker på det område, så er det Danmark selv, der bestemmer, i hvilken situation vi eventuelt kunne forestille os at ville tilkalde forstærkninger. Hr. Gert Petersen fortæller om alt det skrækkelige, vi andre foretager os på det forsvarsmæssige område, men hr. Gert Petersen har helt glemt at fortælle, hvad situationen ville være, hvis man forestillede sig et totalt afrustet Danmark. Det hører vi ikke særlig meget om fra hr. Gert Petersens side.

Må jeg sige om det spørgsmål, hr. Gert Petersen har rejst vedrørende forhøjelsen af priserne siden 1973, at det ikke er 20 pct., men kun 15 pct. Det er det også efter SIPRIs beregninger, og det er et institut, som jeg ved hr. Gert Petersen henter en masse viden fra, og som han også bruger i ny og næ. Heri er inkluderet dels forhøjelserne fra 1973-forliget, dels de merudgifter, vi har til fiskeriinspektion, til arbejdstidsnedsættelse og forbedringer på forskellig vis, miljøforbedringer og en masse andre ting i den forbindelse, hvor det civile samfundsliv har smittet af i forhold til forsvaret, og det er naturligt, at vi har måttet sørge for, at det kom inden for forsvarrets rammer, og at vi har mulighed for at betale os ud af det.

Hr. Arentoft savner en formålsparagraf. Ja, den kan man sikkert diskutere meget. Jeg erindrer om, at når man en gang imellem i